

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített tizedik tanács)

2022. december 7.*

„Európai uniós védjegy – Egy henger alakú szaniteralkatrész betétjét ábrázoló európai uniós védjegy bejelentése – Tapintható pozícióvédjegy – Feltétlen kizáró okok – A jogszabály alkalmazási köre – Jogalapok hivatalból történő felhozatala – A megkülönböztető képesség fellebbezési tanács általi vizsgálata – A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja] – Megjelölés, amely nem alkalmas arra, hogy európai uniós védjegyoltalom tárgyát képezze – A megjelölés által keltett, tapintással észlelhető benyomás önmagában véve is pontos és teljes grafikai ábrázolásának hiánya – A 207/2009 rendelet 4. cikke és 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 4. cikke és 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja)”

A T-487/21. sz. ügyben,

a **Neoperl AG** (székhelye: Reinach [Svájc], képviseli: U. Kaufmann ügyvéd)

felperes

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselek: T. Klee és D. Hanf, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített tizedik tanács),

a tanácskozások során tagjai: A. Kornezov elnök, E. Buttigieg (előadó), K. Kowalik-Bańczyk, G. Hesse és D. Petrlik bírák,

hivatalvezető: R. Ükelytő tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

a 2022. május 12-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

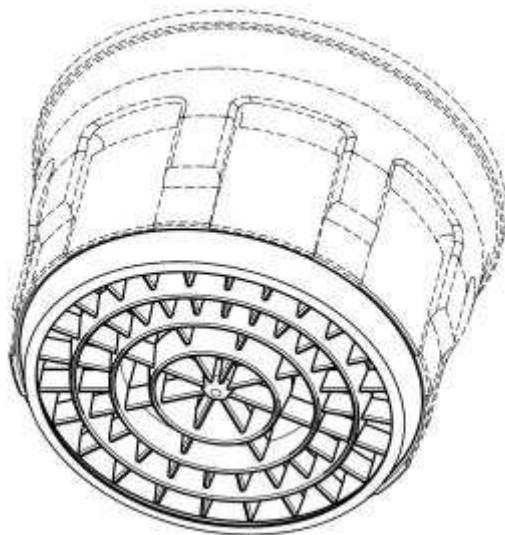
* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

- 1 Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetével a felperes Neoperl AG az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsa 2021. június 3-i határozatának (R 2327/2019-5. sz. ügy) (a továbbiakban: megtámadott határozat) hatályon kívül helyezését kéri.

A jogvita előzményei

- 2 2016. szeptember 1-jén a felperes európai uniós védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be az EUIPO-hoz az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján, a következő megjelölés tekintetében:

- 3 A lajstromozás iránti kérelemben a bejelentett védjegyet „egyéb védjegyként”, nevezetesen „tapintható pozícióvédjegyként” jelölték meg, és a következőképpen írták le:

„A védjegy egy tapintható pozícióvédjegy. Az oltalom igénylése egy olyan szerkezetre terjed ki, amelyet egy henger alakú szaniteralkatrész egyik végén helyeznek el betétként, a vízfolyás irányában, kifelé fordítva, egy nem rugalmas alapra, azon túlnyúlóan; e szerkezet koncentrikus kör alakú, rugalmas, néhány milliméter magasságú lamellákból áll a külső felület egészen; a rugalmas lamellákra az alappal párhuzamosan egy ujjal rányomva azok deformálhatók. Az oltalom igénylése nem terjed ki a beillesztendő elem körvonalának fennmaradó részére, amelyet az ábrán szaggatott vonal jelöl.”

- 4 A lajstromozást a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-i, később felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 11. osztályba tartozó áruk tekintetében kérelmezték, a következő árujegyzék-leírással: „Behelyezhető szaniteralkatrészek, különösen vízsugárszabályozók és vízsugarformázók.”

- 5 A védjegybejelentéssel szemben kifogásokat terjesztettek elő, a 207/2009 rendelet 26. cikke (1) bekezdésének d) pontjában (jelenleg a 2017/1001 rendelet 31. cikke (1) bekezdésének d) pontja) foglalt – a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 9. szabálya (3) bekezdésének a) pontjával (jelenleg a 2017/1001 rendelet 41. cikke (2) bekezdésének d) pontja) együttesen értelmezett – lajstromozást kizáró (alaki) okok miatt, mivel „az [EUIPO] általában nem fogad el tapintható védjegyeket”. A felperesnek így azt javasolták, hogy a bejelentett védjegyet minősítse át pozícióvédjeggyé.
- 6 2016. december 22-i levelével a felperes megtagadta a bejelentett védjegy átminősítését, és e tekintetben ragaszkodott a tapintható pozícióvédjegynek való minősítéshez, valamint a benyújtott leíráshoz.
- 7 2019. október 11-én az elbíráló a 2017/1001 rendelet 41. cikkének (4) bekezdése alapján – lényegében az említett rendelet 4. cikkével és 31. cikkének (3) bekezdésével együttesen értelmezve – alaki okok miatt elutasította a védjegybejelentési kérelmet, mivel lényegét tekintve a kérelem, a tapintható védjegy lajstromozására irányuló részében, e rendelkezések értelmében nem volt kellően pontos.
- 8 Az elbíráló határozatával szemben a felperes 2019. október 16-án fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz. 2020. január 22-én benyújtotta a fellebbezés indokait kifejtő beadványt.
- 9 Az előadó 2020. augusztus 3-i értesítésével az EUIPO fellebbezési tanácsa jelezte a felperesnek, hogy függetlenül attól, hogy a védjegybejelentés megfelel-e a 2017/1001 rendelet 31. cikkében foglalt követelményeknek, úgy véli, hogy az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feltétlen kizáró ok releváns, és hogy a bejelentett védjegy ez utóbbi rendelkezés értelmében nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.
- 10 2021. március 3-án a felperes benyújtotta a 2020. augusztus 3-i értesítésre vonatkozó észrevételeit.
- 11 A megtámadott határozatban az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa úgy ítélte meg, hogy az európai uniós védjegyként lajstromoztatni kívánt megjelölés nem rendelkezett a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett megkülönböztető képességgel, és elutasította a fellebbezést.

A felek kérelmei

- 12 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.
- 13 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Előzetes észrevételek

- 14 Figyelemmel a szóban forgó védjegybejelentés benyújtásának időpontjára, amely 2016. szeptember 1. volt, ami döntő jelentőségű a feltétlen kizáró okok fennállásának vizsgálatára alkalmazandó anyagi jog meghatározása szempontjából, a jelen ügyre a 207/2009 rendelet anyagi jogi rendelkezéseit kell alkalmazni, méghozzá annak a 207/2009 rendelet és a 2868/95 rendelet módosításáról, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnak (védjegyek és formatervezési minták) fizetendő díjakról szóló 2869/95/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2424 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2015. L 341., 21. o.) módosított változatának a rendelkezéseit (lásd ebben az értelemben: 2019. december 12-i EUIPO kontra Wajos ítélet, C-783/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:1073, 2. pont; 2019. május 8-i VI.TO. kontra EUIPO – Bottega [Egy aranyozott palack formája] ítélet, T-324/18, nem tették közzé, EU:T:2019:297, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 15 Közelebbről, a 2015/2424 rendelet 4. cikke úgy rendelkezik, hogy e rendelet 2016. március 23-án lép hatályba, de a módosított 207/2009 rendelet egyes rendelkezései, amelyek között szerepel a 4. cikk és a 26. cikk (3) bekezdése is, csak 2017. október 1-jétől alkalmazandók.
- 16 Következésképpen, ami a jelen ügyben az érdemi szabályokat illeti, a 207/2009 rendelet 4. cikkének és 26. cikke (3) bekezdésének a 2015/2424 rendelet általi módosítást megelőzően alkalmazandó változata, valamint a 207/2009 rendeletnek a 2015/2424 rendelettel módosított 7. cikke alkalmazandó. Mindazonáltal, ami ez utóbbi rendelkezést illeti, a 2015/2424 rendelettel módosított 207/2009 rendelet *ratione temporis* alkalmazását illeti, az nem vezet eltérő eredményre a jelen kereset vizsgálata szempontjából. A 207/2009 rendeletnek a 2015/2424 rendelettel bevezetett módosítása ugyanis nem érinti a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának rendelkezéseit, amely rendelkezések a jelen kereset vizsgálata szempontjából az egyedül releváns rendelkezések. Így a jelen ügyben az érdemi szabályokat illetően a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban, illetve a felperes által a keresetben a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjára tett utalásokat úgy kell érteni, mint amelyek a módosított 207/2009 rendelet azonos tartalmú 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjára vonatkoznak.
- 17 Mivel az eljárási szabályokat általában a hatálybalépésük időpontjától kezdve kell alkalmazni (lásd: 2012. december 11-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-610/10, EU:C:2012:781, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), a jogvitára a 2017/1001 rendelet azon eljárási rendelkezései az irányadók, amelyek a megtámadott határozat elfogadásakor voltak hatályban.

A jogszabály alkalmazási körének megsértésére alapított jogalap hivatalból történő felhozataláról

- 18 Keresete alátámasztásaként a felperes két jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére, a másodikat pedig a 2017/1001 rendelet 95. cikke (1) bekezdése első mondatának megsértésére alapítja. Lényegében arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács nem vette kellőképpen figyelembe a bejelentett védjegy mint tapintható pozícióvédjegy sajátosságait, és azt rója fel neki, hogy – megsértve többek között a 2017/1001 rendelet 95. cikkéből eredő azon kötelezettséget, hogy a releváns tényeket hivatalból vizsgálja – nem állapította meg sem a vízsugár-szabályozók által keltett, tapintással észlelhető szokásos benyomást, sem a bejelentett megjelölés által keltett ilyen benyomást, illetve azt a tényt, hogy az e

megjelölést alkotó lamellák lágy tapintása által keltett ezen benyomás szükségképpen a szóban forgó áruk egyik funkcionális jellemzőjéhez kapcsolódik. A felperes ebből arra következtet, hogy – a fellebbezési tanács megállapításával ellentétben – az említett megjelölés igenis rendelkezik megkülönböztető képességgel.

- 19 Az EUIPO vitatja a felperes érveit, és azt állítja, hogy – a tények teljes körű és pontos meghatározását követően – a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy a lajstromoztatni kívánt megjelölés nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.
- 20 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az elbíráló a 2017/1001 rendeletnek – a rendelet 4. cikkével együttesen értelmezett – 41. cikke (4) bekezdése alapján elutasította a védjegybejelentési kérelmet (lásd a fenti 7. pontot), azzal az indokkal, hogy a bejelentett védjegy fajtáját tévesen jelölték meg, hogy a védjegybejelentésben szereplő leírásnak nincs jelentősége, és hogy e leírás egyébként is csupán azt írta le, amit az említett védjegy grafikai ábrázolásán látni lehetett, anélkül hogy az annak értelmezését képezhette volna, hogy mit értettek az adott védjegy alatt. Hozzátette, hogy a bejelentett védjegy tapintás útján érzékelhető, miközben az érzékszervi jellemzőkre nem lehet közvetlenül következtetni a megjelölés ábrázolásából. Következésképpen az elbíráló szerint a megjelölés grafikai ábrázolása nem adta vissza kellő pontossággal a kérelemben foglaltakat.
- 21 A felperes e határozatot megtámadta, és a fellebbezés indokait kifejtő 2020. január 22-i beadványában (lásd a fenti 8. pontot) rámutatott arra, hogy a 2017/1001 rendelet hatálybalépése óta azon megjelölés grafikai ábrázolása, amelynek uniós védjegyként történő lajstromozását kéri, már nem követelmény. Másodlagosan, arra az esetre, ha a 207/2009 rendeletben foglalt, a védjegyek grafikai ábrázolására vonatkozó követelményeket figyelembe kellene venni, a felperes az észrevételeihez csatolt jogi szakvéleményre támaszkodva arra hivatkozott, hogy az európai uniós védjegyjogban általában véve nem kizárt a tapintható pozícióvédjegyek lajstromozhatósága, és hogy a szóban forgó megjelölés grafikai ábrázolásához mellékeltek egy leírást, amely lehetővé tette a bejelentett védjegy „konkretizálását”, beleértve az az által tapintás útján keltett benyomást is, ezáltal lehetővé téve az illetékes szervek és a nagyközönség számára annak egyértelmű és minden kétséget kizáró megállapítását, hogy mi képezi az igényelt oltalom tárgyát.
- 22 Az előadó által az elbíráló határozata elleni fellebbezés benyújtását követően a felpereshez címzett 2021. augusztus 3-i értesítésben (lásd a fenti 9. pontot) és a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács úgy döntött, hogy megvizsgálja a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjában foglalt feltétlen kizáró okot, és jelezte, hogy irreleváns az a kérdés, hogy a bejelentett megjelölés lajstromozását egyébként meg kell-e tagadni a 2017/1001 rendeletnek a 207/2009 rendelet 4. cikkével (jelenleg, módosítást követően, a 2017/1001 rendelet 4. cikke) együttesen értelmezett 41. cikkének (4) bekezdése vagy a módosított 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján, mivel már az említett 7. cikk (1) bekezdésében szereplő egyetlen kizáró ok is elegendő a lajstromozás megtagadásához (lásd a megtámadott határozat 58. pontját).
- 23 A felperes nem hivatkozott a jogszabály alkalmazási körének megsértésére alapított jogalapra annak érdekében, hogy vitassa a fellebbezési tanács azon választását, hogy a védjegybejelentést kizárólag a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezésre tekintettel vizsgálja meg.

- 24 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint ugyan egyes jogalapokat hivatalból is fel lehet, sőt fel kell hozni, a vitatott határozat érdemi jogszerűségére vonatkozó jogalapot viszont az uniós bíróság csak akkor vizsgálhatja, ha arra a felperes hivatkozott (lásd: 2017. október 25-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-467/15 P, EU:C:2017:799, 15. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 25 Ugyanakkor, szintén az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a felek által meghatározott jogvita keretében az uniós bíróságot – amelynek kizárólag a felek kérelmeiről kell határoznia – nem csak a felek által a kérelmeik alátámasztásaként hivatkozott érveknek kell kötniük, másként adott esetben akár arra kényszerülhetne, hogy határozatát téves jogi megállapításokra alapozza (lásd: 2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. január 20-i Bizottság kontra Printeos ítélet, C-301/19 P, EU:C:2021:39, 58. pont). Különösen a felek közötti olyan jogvitában, amely valamely uniós jogi rendelkezés, a jelen esetben a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmezését és alkalmazását érinti, az uniós bíróság feladata, hogy a jogvita eldöntéséhez releváns jogszabályokat alkalmazza a felek által előadott tényállásra. Ugyanis a *iura novit curia* elv értelmében a jogszabály jelentéstartalmának meghatározása nem tartozik azon elv alkalmazási körébe, amely szerint a jogvita tárgyát a felek maguk határozzák meg (lásd: 2018. december 12-i Servier és társai kontra Bizottság ítélet, T-691/14, fellebbezés alatt, EU:T:2018:922, 102. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 26 Így az uniós bíróságnak lehetősége van, adott esetben pedig köteles is hivatalból felhozni bizonyos, belső jogszerűséggel kapcsolatos jogalapokat (Tanchev főtanácsnok Changmao Biochemical Engineering kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa, C-666/19 P, EU:C:2021:827, 25. pont). Ez az eset áll fenn például az ítélt dolog erejére alapított belső jogszerűséggel kapcsolatos jogalapot illetően is (lásd ebben az értelemben: 2006. június 1-jei P & O European Ferries [Vizcaya] és Diputación Foral de Vizcaya kontra Bizottság ítélet, C-442/03 P és C-471/03 P, EU:C:2006:356, 45. pont).
- 27 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a jogszabály alkalmazási körére alapított jogalap imperatív jellegű, és a Törvényszék feladata annak hivatalból történő vizsgálata. A Törvényszék ugyanis a jogszerűség elbírálására vonatkozó hivatali kötelezettségét hagyná figyelmen kívül, ha nem állapítaná meg – akár a felek erre vonatkozó hivatkozásának hiányában is –, hogy az előtte folyamatban lévő eljárás tárgyát képező megtámadott határozatot olyan jogi norma alapján hozták, amely nem lett volna alkalmazható az adott esetre, és ezt követően az eléje terjesztett jogvitát ő maga is ezen jogi norma alkalmazásával bírálná el (lásd ebben az értelemben: 2019. június 12-i RV kontra Bizottság ítélet, T-167/17, EU:T:2019:404, 60. és 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 Egyebekben az uniós bíróságnak az eljárásgátló jogalap hivatalból való figyelembevételére vonatkozó kötelezettségét a kontradiktórius eljárás elvére tekintettel kell gyakorolnia. Így az uniós bíróság, a többek között az uniós bíróságok eljárási szabályzataiban előírt különleges eseteken kívül, nem alapíthatja határozatát olyan, akár imperatív jellegű jogalapra, amelyet hivatalból hozott fel, anélkül hogy előzetesen ne hívná fel a feleket az említett jogalappal kapcsolatos észrevételeik megtételére (2009. december 2-i Bizottság kontra Írország és társai ítélet, C-89/08 P, EU:C:2009:742, 57. pont; 2014. március 27-i OHIM kontra National Lottery Commission ítélet, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 29 Mivel a jelen ügyben a Törvényszék úgy határozott, hogy hivatalból vizsgálja a jogszabály alkalmazási körének megsértésére alapított jogalapot, a tárgyalás során és egy eljárásvezető intézkedés keretében írásbeli válaszadás céljából feltett kérdéssel felhívta a feleket, hogy tegyék meg e tekintetben észrevételeiket. A feleket konkrétan arra hívták fel, hogy terjesszék elő álláspontjukat azzal kapcsolatban, hogy szerintük adott esetben fennáll-e a fellebbezési tanács azon kötelezettsége, hogy megvizsgálja, hogy a bejelentett védjegy megfelelt-e a 207/2009 rendelet 4. cikkében foglalt grafikai ábrázolás követelményének, és hogy ennek következtében az említett védjegy lajstromozása az e rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt feltétlen kizáró okba ütközhetett-e, különösen a 2021. október 6-i M/S. Indeutsch International kontra EUIPO – 135 Kirkstall (Két párhuzamos vonal közötti halszálkaminta ábrázolása) (T-124/20, nem tették közzé, EU:T:2021:668) eredő ítélkezési gyakorlatra tekintettel. Ezenkívül a feleket annak kifejtésére is felhívták, hogy szerintük a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alkalmazható volt-e a jelen ügy körülményei között.
- 30 Az említett kérdésre adott válaszában a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanácsnak meg kellett volna vizsgálnia, hogy a szóban forgó megjelölés megfelel-e a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt követelményeknek, különösen az e rendelet 4. cikkében foglalt grafikai ábrázolás követelményének, mielőtt a megjelölést az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételekre tekintettel megvizsgálta volna. E kötelezettség a szóban forgó rendelkezések szó szerinti, teleologikus és rendszertani értelmezéséből, valamint a 2021. október 6-i Két párhuzamos vonal közötti halszálkaminta ábrázolása ítéletből (T-124/20, nem tették közzé, EU:T:2021:668) eredő ítélkezési gyakorlatból következik. A felperes szerint a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban alkalmazott megközelítés sérti a 207/2009 rendelet rendelkezéseit, különösen az e rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával együttesen értelmezett 71. cikkének (1) bekezdését és 94. cikke (1) bekezdésének első mondatát. A Törvényszéknek a felperes véleménye szerint hivatalból meg kell vizsgálnia e jogsértéseket.
- 31 Az EUIPO úgy véli, hogy a jelen ügyben nem teljesülnek azok a feltételek, amelyek alapján a jogszabály alkalmazási körének megsértésére alapított jogalap hivatalból felhozható. Közelebbről, az EUIPO azt állítja, hogy a fellebbezési tanács jogosan utasította el a fellebbezést azzal, hogy a lajstromoztatni kívánt megjelölést kizárólag a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezésre tekintettel vizsgálta, és ennek következtében a megtámadott határozat 58. pontjában azt állapította meg, hogy az e rendelet 4. cikke és 7. cikke (1) bekezdése a) pontja alkalmazhatóságának kérdése a jelen ügyben nem volt releváns. Az EUIPO szerint ugyanis egyrészt a védjegybejelentés elutasítása alapulhat egyetlen feltétlen kizáró okon is, mivel ezen okok egyike sem élvez elsőbbséget valamely másikkal szemben, másrészt pedig a fellebbezési tanács által a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján elvégzett vizsgálat a lehető legteljesebb körű volt. Egyébként az EUIPO azt állítja, hogy a Törvényszék által a 2021. október 6-i Két párhuzamos vonal közötti halszálkaminta ábrázolása ítéletben (T-124/20, nem tették közzé, EU:T:2021:668) levezetett elv nem ültethető át a jelen jogvitára.
- 32 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a 207/2009 rendelet *ratione temporis* (időbeli hatályra való tekintettel) alkalmazandó változatának (lásd a fenti 16. pontot) 4. cikke szerint európai uniós védjegyoltalom tárgya lehet minden grafikailag ábrázolható megjelölés, így különösen szó – beleértve a személyneveket –, ábra, kép, alakzat, betű, szám, továbbá az áru vagy a csomagolás formája, ha e megjelölés alkalmas arra, hogy valamely vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól.

33 A 207/2009 rendelet 7. cikke értelmében:

„(1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

a) nem felel meg a 4. cikkben meghatározott követelményeknek;

b) nem alkalmas a megkülönböztetésre;

[...]

(3) Az (1) bekezdés b), c) és d) pontja alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet.”

34 A 207/2009 rendelet 4. cikkéből tehát az következik, hogy valamely megjelölés akkor képezheti európai uniós védjegyoltalom tárgyát, ha megfelel az e rendelkezésben foglalt feltételeknek, köztük a grafikai ábrázolhatóság feltételének. Mivel a grafikai ábrázolásnak többek között az a funkciója, hogy meghatározza a védjegyet, annak eldönthetősége érdekében, hogy mi is képezi pontosan a lajstromozott védjegy által a jogosult számára biztosított oltalom tárgyát, annak egyértelműnek, pontosnak, önmagában véve is teljesnek, könnyen hozzáférhetőnek, jól kivehetőnek, tartósnak és objektívnek lennie (2002. december 12-i Sieckmann ítélet, C-273/00, EU:C:2002:748, 48. és 55. pont; 2019. június 6-i Deichmann kontra EUIPO ítélet, C-223/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:471, 44. pont; lásd még ebben az értelemben: 2019. július 29-i Red Bull kontra EUIPO ítélet, C-124/18 P, EU:C:2019:641, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 Ily módon, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.

36 Ebből következik, hogy valamely megjelölés megkülönböztető képességét annak európai uniós védjegyként történő lajstromozása céljából csak akkor lehet értékelni, ha megállapítást nyer, hogy a megjelölés a 207/2009 rendelet 4. cikke értelmében védjegyoltalom tárgyát képezheti, vagyis attól kezdve, hogy megállapítást nyer, hogy a fenti 34. pontban kifejtettek értelmében grafikailag ábrázolható (2021. október 6-i Két párhuzamos vonal közötti halszálkaminta ábrázolása ítélet, T-124/20, nem tették közzé, EU:T:2021:668, 46. pont), amit az EUIPO lényegében elismer.

37 Következésképpen, amint azt az EUIPO állítja, valamely védjegy lajstromozásának megtagadásához kétségtől elegendő, ha akár egyetlen kizáró ok is alkalmazható (2002. szeptember 19-i DKV kontra OHIM ítélet, C-104/00 P, EU:C:2002:506, 28. pont). Mindenesetre, amint az a fenti 36. pontból kiderül, a megkülönböztető képesség hiányára alapított olyan feltétlen kizáró ok vizsgálata, amelyet a jelen ügyben a fellebbezési tanács megvizsgált, azt feltételezi, hogy a vitatott védjegy teljesíti a 207/2009 rendelet 4. cikkében említett feltételeket (lásd ebben az értelemben: 2021. október 6-i Két párhuzamos vonal közötti halszálkaminta ábrázolása ítélet, T-124/20, nem tették közzé, EU:T:2021:668, 56. pont).

38 A jelen ügyben, a megtámadott határozat 58. pontjából (lásd a fenti 22. pontot) az derül ki, hogy a fellebbezési tanács nem vizsgálta meg, hogy a lajstromoztatni kívánt megjelölés védjegyoltalom tárgyát képezheti-e, mivel úgy ítélte meg, hogy az ilyen vizsgálat irreleváns, tekintettel azon következtetésére, miszerint az említett megjelölés nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Így, ellentétben azzal, ami a fenti 36. pontban szereplő, a védjegybejelentések

207/2009 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltétlen kizáró okokra tekintettel történő vizsgálatának szabályaira vonatkozó megfontolásokból következik, a fellebbezési tanács anélkül vizsgálta meg az említett megjelölés megkülönböztető képességét, hogy előzetesen megvizsgálta volna azt, hogy e megjelölés védjegyoltalom tárgyát képezheti-e.

- 39 Elismerve, hogy „főszabály szerint” valamely védjegy megkülönböztető képességének vizsgálata azt feltételezi, hogy az megfelel a 207/2009 rendelet 4. cikkéből és 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjából következő feltételeknek, az EUIPO azt állítja, hogy a jelen ügyben a fellebbezési tanács nem vétett hibát, amikor nem követte ezt a megközelítést, mivel a lehető legteljesebb körűen – nevezetesen „minden olyan oltalmazható tárgyra és védjegyformára tekintettel, amelyet a [szóban forgó] megjelölés akár csak hipotetikusán is ölthet” – megvizsgálta a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazhatóságát, és így a felperes számára kedvező módon végezte el a fellebbezés vizsgálatát. Az EUIPO szerint a fellebbezési tanács a megjelölést egyrészt annak grafikai ábrázolása, illetve a leírás ezen ábrázolásnak megfelelő része alapján, másrészt a leírás ezen ábrázolásnak meg nem felelő – nevezetesen a tapintással észlelhető benyomást leíró – részét is figyelembe véve vizsgálta.
- 40 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy még ha feltételezzük is, hogy a fellebbezési tanács valóban megvizsgálta azon különböző feltételezett formák esetleges megkülönböztető képességét, amelyeket a lajstromoztatni kívánt megjelölés ölthet, ami azonban nem derül ki egyértelműen a megtámadott határozatból, egy ilyen vizsgálat nem igazolhatja azt, hogy a fellebbezési tanács nem tartotta be a 207/2009 rendelet alapján őt terhelő, feltétlen kizáró okok vizsgálatára vonatkozó kötelezettségeket.
- 41 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy annak megítélésakor, hogy valamely védjegy rendelkezik-e megkülönböztető képességgel, vagy sem, az általa keltett összbenyomást kell figyelembe venni (lásd: 2007. október 25-i Devey kontra OHIM ítélet, C-238/06 P, EU:C:2007:635, 82. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 42 Márpedig a jelen esetben a védjegybejelentési kérelem szerint az oltalmat mind a vízszög-szabályozók szerkezetének egyik eleme, mind a szóban forgó megjelölés tapintással való észlelhetőségének jellemzője tekintetében igényelték (lásd a fenti 3. pontot). Ebből mindenesetre az következik, hogy a fellebbezési tanács nem vizsgálhatta az említett megjelölés megkülönböztető képességét azon esetek alapján, amelyekben szelektív módon vette figyelembe a megjelölés egyes jellemzőit, többek között kizárva annak tapintással való észlelhetőségének jellemzőjét. Ezenkívül az EUIPO által a tárgyaláson előadott azon érv, miszerint a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a lajstromoztatni kívánt megjelölés által keltett, tapintással észlelhető benyomás nem következtethető ki a grafikai ábrázolásából, csupán annak leírásából derül ki, a 207/2009 rendelet 4. cikke és 7. cikke (1) bekezdése a) pontja alkalmazásának vizsgálata körébe tartozik.
- 43 Az EUIPO ezen érvének ezért nem lehet helyt adni.
- 44 Az EUIPO ezenfelül azt állítja, hogy a fenti 36. pontban szereplő, a Törvényszék által a 2021. október 6-i Két párhuzamos vonal közötti halszállkaminta ábrázolása ítéletben (T-124/20, nem tették közzé, EU:T:2021:668) kifejtett megfontolások egy törlési eljárásra vonatkoznak, és nem alkalmazhatók a jelen ügyben. Ez az érvelés nem megalapozott. Ellentétben ugyanis azzal, amit az EUIPO állítani látszik, a lajstromozás feltétlen kizáró okai fennállásának vizsgálatát nem lehet az

említett okok fennállásának vizsgálatára alkalmazandó elvektől eltérő elvek alapján elvégezni, amennyiben azokra – akár csak az említett ítélet alapjául szolgáló ügyben – valamely törlési kérelem alátámasztásaként hivatkoznak.

- 45 Egyébként az EUIPO arra alapított érvének sem lehet helyt adni, hogy a 2021. október 6-i Két párhuzamos vonal közötti halszállkaminta ábrázolása ítélet (T-124/20, nem tették közzé, EU:T:2021:668) alapjául szolgáló üggyel ellentétben a jelen ügyben a lajstromoztatni kért megjelölés használat révén megszerzett megkülönböztető képessége nem volt kérdéses. A fenti 36. pontban szereplő megfontolások ugyanis kétségtől különös jelentőséggel bírnak olyan esetben, amikor a védjegybejelentő az érintett védjegy használat révén megszerzett megkülönböztető képességére hivatkozik, mivel a 207/2009 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően a használat révén megszerzett megkülönböztető képesség – feltéve, hogy bizonyítást nyer – alkalmazhatatlanná teszi az e rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feltétlen kizáró okot. Az említett megfontolások mögött meghúzódó érdek azonban nem korlátozódik kizárólag ilyen körülményekre. A megjelölés európai uniós védjegyként való lajstromozása által biztosított oltalom tárgyának meghatározására a 207/2009 rendelet 4. cikke értelmében ugyanis (lásd a fenti 34. pontot) már a megjelölés önmagában vett megkülönböztető képességének vizsgálata előtt is szükség van, amint az a fenti 36. pontból kiderül.
- 46 Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy a jelen ügyben a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 51–54. pontjában a teljesség kedvéért megvizsgálta, hogy a bejelentett védjegy a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében a használat révén megszerezte-e a megkülönböztető képességet. Márpedig, az ilyen vizsgálat nem is nagyon képzelhető el, ha a szóban forgó megjelölés az említett rendelet 4. cikke értelmében nem ábrázolható grafikusán, és ezért annak lajstromozását a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint el kell utasítani (lásd ebben az értelemben: 2021. október 6-i Két párhuzamos vonal közötti halszállkaminta ábrázolása ítélet, T-124/20, nem tették közzé, EU:T:2021:668, 47. pont).
- 47 A fentiekből következik, hogy a releváns jogi szabályok, és különösen annak a kérdésnek az értelmezése, hogy az európai uniós védjegyként lajstromoztatni kívánt megjelölés megfelel-e a 207/2009 rendelet 4. cikkében foglalt feltételeknek, köztük a grafikai ábrázolhatóság feltételének, és így védjegyoltalom tárgyát képezheti-e, a jelen ügyben olyan előzetes kérdés, amelynek eldöntése szükséges a kereset 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és 7. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapjainak vizsgálatához.
- 48 Következésképpen a Törvényszék figyelmen kívül hagyná a jogszerűség elbírálására vonatkozó hivatali kötelezettségét, ha egyrészt nem állapítaná meg – akár a felek erre vonatkozó hivatkozásának hiányában is –, hogy a megtámadott határozatot olyan jogi norma, nevezetesen a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján hozták, amelyről bebizonyosodhat, hogy nem lett volna alkalmazható a jelen ügyre abban az esetben, amit a fellebbezési tanács nem ellenőrzött, ha a lajstromozni kért megjelölés ugyanezen rendelet 4. cikke értelmében nem képezhet védjegyet, másrészt, ha az eléje terjesztett jogvitát saját maga is e norma alkalmazásával bírálná el.
- 49 Ennélfogva a jogszabály alkalmazási körének megsértésére alapított jogalapot hivatalból fel kell hozni.

A jogszabály alkalmazási körének megsértésére alapított jogalap megalapozottságáról

- 50 Amint az a fenti 36. és 47. pontból kitűnik, annak eldöntéséhez, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja a jelen ügyben alkalmazható-e a védjegybejelentés vizsgálata céljából, azt kell megvizsgálni, hogy a lajstromoztatni kívánt megjelölés megfelel-e az ugyanezen rendelet 4. cikkében foglalt lajstromozási feltételeknek, vagyis többek között annak a feltételnek, hogy grafikailag ábrázolható, a fenti 34. pontban kifejtettek értelmében.
- 51 A felperes azt állítja, hogy az európai uniós védjegyként lajstromoztatni kívánt megjelölés grafikai ábrázolása, a leírásával együtt, különösen ami az azt alkotó lamellák rugalmasságát és azoknak az alapra párhuzamosan egy ujjal való rányomással történő deformálhatóságát illeti, elegendő e megjelölés ábrázolásához, ideértve az általa keltett, tapintással észlelhető benyomás ábrázolását is. A felperes egyebekben visszautalt a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés indokait kifejtő 2020. január 22-i beadványában előterjesztett észrevételeire (lásd a fenti 21. pontot).
- 52 Az EUIPO arra hivatkozik, hogy a lajstromoztatni kívánt megjelölés által keltett, tapintással észlelhető benyomás nem a megjelölés grafikai ábrázolásából, hanem kizárólag az ezen ábrázoláshoz csatolt leírásból derül ki. Márpedig véleménye szerint ezt a leírást nem lehet figyelembe venni a 2017/1001 rendelet egyes rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról és az (EU) 2017/1431 végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. március 5-i (EU) 2018/626 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2018. L 104., 37. o.) 3. cikkének (2) bekezdése alapján, mivel az kiterjeszti a megjelölés grafikai ábrázolásából következőkkel indokolt igényelt oltalom tárgyát.
- 53 Előjáróban meg kell állapítani, hogy a 2018/626 végrehajtási rendelet 3. cikke e rendelet II. címének részét képezi. Márpedig, bár e rendelet a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában hatályban volt, 39. cikke (2) bekezdésének a) pontja előírja, hogy az említett II. cím nem alkalmazható a 2017. október 1. előtt benyújtott európai uniós védjegybejelentésekre. Így, ellentétben azzal, amit az EUIPO érvei feltételeznek, e rendelet nem alkalmazható a jelen ügyben, mivel a szóban forgó védjegy lajstromozása iránti kérelmet 2016. szeptember 1-jén nyújtották be. Egyébiránt a 2018/626 végrehajtási rendelet 37. cikkében előírt átmeneti intézkedések alapján a 2868/95 rendelet rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell a már folyamatban lévő eljárásokra, azok befejezéséig, amennyiben az említett végrehajtási rendelet nem alkalmazandó.
- 54 Ezt követően emlékeztetni kell arra, hogy a szóban forgó védjegy lajstromozása iránti kérelem szerint az oltalmat mind a vízszintes-szabályzó szerkezete, mind a megjelölés tapintható jellemzője tekintetében igényelték. Egyébiránt a Törvényszék egyik szóbeli kérdésére adott válaszában a felperes a tárgyaláson megerősítette, hogy e védjegy két jellemzője, vagyis az a tény, hogy egy pozícióvédjegyről és annak tapintható jellegéről van szó, a védjegy lajstromozása iránti kérelem szempontjából azonos jelentőséggel bír, és ezért ezen elemek kombinációja e tekintetben döntő jelentőségű kellene hogy legyen.
- 55 Így azon kérdést illetően, hogy a lajstromoztatni kívánt megjelölés megfelel-e a 207/2009 rendelet 4. cikkében foglalt lajstromozási feltételeknek, meg kell állapítani, hogy kétségtelen, hogy e megjelölés szerkezete, amelyet egy henger alakú szaniteralkatrész végére való ráhelyezésre szántak, mivel kör alakú, néhány milliméter magasságú lamellákból áll a felület egészen, grafikailag ábrázolható, amint az a fenti 2. pontban szereplő ábrázolásból kitűnik. Azonban nem ez az eset, amint az EUIPO is elismeri (lásd a fenti 39. és 52. pontot) az e szerkezet által tapintás útján keltett benyomás tekintetében, ami a lamellák – amelyek az alapra párhuzamosan, egy ujjal rányomva deformálhatók – rugalmas jellegét illeti. Márpedig, amint arra a fenti 34. pontban

emlékeztettünk, valamely megjelölés akkor képezheti európai uniós védjegyoltalom tárgyát, ha megfelel az e rendelkezésben foglalt feltételeknek, köztük annak, hogy grafikailag ábrázolható, és e grafikai ábrázolásnak egyértelműnek, pontosnak, önmagában véve is teljesnek, könnyen hozzáférhetőnek, jól kivehetőnek, tartósnak és objektívnek kell lennie.

- 56 Ezenfelül, a 2868/95 rendelet 3. szabályának (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bejelentés „a megjelölés leírását is tartalmazhatja”. Ennélfogva, amint azt lényegében a felperes állítja (lásd a fenti 51. pontot), amennyiben a védjegybejelentési kérelem leírást is tartalmaz, e leírást a grafikai ábrázolással együttesen kell vizsgálni (lásd: 2019. június 19-i adidas kontra EUIPO– Shoe Branding Europe [Három párhuzamos sáv ábrázolása] ítélet, T-307/17, EU:T:2019:427, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Mindenesetre az ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben a védjegybejelentés tartalmazza a megjelölés szöveges leírását, annak hozzá kell járulnia a védjegy jog alapján igényelt oltalom tárgyának és terjedelmének pontos meghatározásához, és nem állhat ellentmondásban a védjegy grafikai ábrázolásával, továbbá nem támaszthat kételyeket a grafikai ábrázolás tárgyát és terjedelmét illetően (lásd: 2019. július 29-i Red Bull kontra EUIPO ítélet, C-124/18 P, EU:C:2019:641, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 Márpedig a jelen esetben a lajstromoztatni kívánt megjelölés által tapintás útján keltett benyomás nem magából a megjelölés grafikai ábrázolásából, hanem legfeljebb az azt kísérő leírásból derül ki pontosan és teljeskörűen. Következésképpen ez a leírás nem pontosítja az említett megjelölés grafikai ábrázolását a fenti 56. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében, hanem épp ellenkezőleg, kétségeket vethet fel e grafikai ábrázolás tárgyát és terjedelmét illetően, mivel kiterjeszti a kért oltalom tárgyát, amint arra lényegében az EUIPO hivatkozik.
- 58 A fentiekből következik, hogy a lajstromoztatni kívánt megjelölés nem felel meg a 207/2009 rendelet 4. cikkében foglalt feltételeknek, és következésképpen az e rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt feltétlen kizáró okba ütközik.
- 59 E következtetés nem érinti a 2017/1001 rendelet 4. cikkének és 7. cikke (1) bekezdése a) pontjának értelmezését és alkalmazását az e rendelet *ratione temporis* (időbeli hatályra tekintettel) alkalmazási körébe tartozó esetekben.
- 60 Ebből következik, hogy – amint az a fenti 36. és 37. pontból kitűnik – a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja nem volt alkalmazható a szóban forgó megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelem értékelésére. Következésképpen a fellebbezési tanács nem alkalmazhatta jogszerűen e rendelkezést az elbírálónak az e megjelölés lajstromozását megtagadó határozatával szemben benyújtott fellebbezést elutasító határozat elfogadásakor.
- 61 Ennélfogva azt kell megállapítani, hogy a megtámadott határozatot a jogszabály alkalmazási körének megsértésével fogadták el, és ennélfogva azt hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy meg kellene vizsgálni a felperes által a Törvényszék Hivatalához 2022. április 15-én benyújtott levelével benyújtott minták elfogadhatóságát.

A költségekről

- 62 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az EUIPO pereszes lett, a felperes kérelmének megfelelően őt kell kötelezni a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített tizedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsának 2021. június 3-án hozott határozatát (R 2327/2019-5. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.**
- 2) A Törvényszék az EUIPO-t kötelezi a költségek viselésére.**

Kornezov

Buttigieg

Kowalik-Bańczyk

Hesse

Petrлік

Kihirdetve Luxembourgban, a 2022. december 7-i nyilvános ülésen.

Aláírások